

روایت غسالی کہ راز مردگان را با خود به گور می برد

بیش از دو دهه است که عبدالجلیل باقری در آخرین ایستگاه زندگی انسان‌ها حضور دارد. او که سال‌هاست غسل، کفن و تدفین اموات را در قشم بر عهده دارد، از سختی‌های این شغل، نگاه جامعه، عبرت‌های مرگ و دغدغه‌های فعالان آرامستان می‌گوید.

ماه‌ها پس از حمله دشمن آمریکایی-صهیونی به اسکله‌های صیادی قشم، صیادان آسیب دیده دوحه می‌گویند وعده‌ها هنوز به ساحل نرسیده و بازگشت به دریا در گرو توجه به راهکارهای پیشنهادی جامعه صیادی، حمایت‌های فوری و جبران خسارت‌هاست.

بازگشت به ریشه‌های سبز و هویت تاریخی
جزیره و کرانه

نام‌ها تنها نشانه‌های شناسایی نیستند، بلکه حاملانِ بارِ معناییِ سنگین و ریشه‌دار در تاریخ‌اند. انتخاب نام «مُغستان» برای این جریده، تصمیمی آگاهانه به احترام اصالت بی‌پایان هرمزگان سربلند و مردمان استوار آن است. در گویش کهن جنوب، واژه‌ی «مُغ» نامی است که درخت نخل به آن آراسته است؛ درختی که با تنه‌ای استوار و برگ‌هایی سرسبز، نماد صبر و ایستادگی در برابر طوفان‌ها و سخاوتمندی بی‌وقفه طبیعت است. این نام، یادآور «مُغستان» آن ایالتِ گسترده و پربرونقِ جغرافیایی در پس کرانه‌های هرمز کهن است که روزگاری، نبضِ تپنده اقتصاد کشاورزی و بازرگانی منطقه را در مشت داشته و معیشت مردمان این خطه را فراهم می‌آورد. ما با برگزیدن این نام، پیوند ناگسستنی ریشه‌هایمان با خاک بارور جنوب و نماد برکت همیشگی نخلستان‌ها را گواهی می‌دهیم.

از سوی دیگر، این نام ما را از میان
خزان‌های فراموشی عبور داده و به تالارهای
درخشان تصمیم‌گیری دوران اشکانیان
می‌برد؛ جایی که «مجلس مُغستان» نه
تنها یک مکان، بلکه نمادی زنده از خرد
جمعی، مشورت بزرگان و نظارت عادلانه
بر سرنوشت کشور بود. ما در هفته‌نامه
«مُغستان» بر آنیم تا با الگوبرداری
هوشمندانه از این دو مفهوم درهم‌تنیده،
یعنی «برکت و استواری نخل» و «خرد و
نظارت جمعی»، صدایی رسا و با معنا برای
مردم جزیره و استان باشیم.

در نخستین شماره، عهد مقدسی می‌بندیم که همچون نخل‌های سرافراز، در برابر ناملایمات روزگار صبور و استوار بمانیم و همچون محفلی باشکوه، فضایی امن و روشن برای تبیین حقایق، نقد منصفانه و بیان افکار نخبگان فراهم آوریم. «مُغستان» در پی احیای هویتی است که در غبار فراموشی زمان گم شده است؛ نامی که از شرحی و دریای جنوب در بزرگترین جزیره خلیج همیشه فارس، بوی خاک نمناک، عطر نخل و اصالتِ بی‌پسوندِ فرهنگِ جنوب را در خود دارد و می‌کوشد به سهم و توان خود، سرفصلی تازه را در تاریخ رسانه‌ای این دیار به ارمغان آورد.

هیئت تحریریه هفته‌نامه مغستان

پایداری خانه امید قشم در جنگ رمضان

صفحه ۷

شتاب توسعه در روستاهای بخش شهاب قشم؛

از تخصیص قیر رایگان تا تقویت دهیاری‌ها

صفحه ۲

در گهان

در محاصره بی‌برنامگی شهری

زندگی با مرگ

روایت غسالی که راز مردگان را با خود به گور می برد

بیش از دو دهه است که عبدالجلیل باقری در آخرین ایستگاه زندگی انسان‌ها حضور دارد. او که سال‌هاست غسل، کفن و تدفین اموات را در قشم بر عهده دارد، از سختی‌های این شغل، نگاه جامعه، عبرت‌های مرگ و دغدغه‌های فعالان آرامستان می‌گوید.

مقدمه:

در غسالخانه برای بسیاری از مردم تنها زمانی گشوده می‌شود که عزیزی را از دست داده باشند؛ جایی که اندوه، سکوت و وداع در هم تنیده‌اند. اما برای عبدالجلیل باقری، این فضا بخشی از زندگی روزمره است. مردی که از جوانی به این حرفه علاقه‌مند شد و امروز پس از سال‌ها فعالیت، همچنان معتقد است مهم‌ترین ویژگی یک غسال، رازداری است. او در گفت‌وگو با مغستان از تجربه زیستن در مجاورت دائمی مرگ، خاطرات تلخ و شیرین این مسیر و چالش‌های پیش روی این حرفه سخن گفته است.

خبرنگار: خودتان را برای مخاطبان مغستان معرفی کنید و بگویید چگونه وارد این حرفه شدید؟

باقری: من عبدالجلیل باقری، متولد یکم شهریور ۱۳۵۹ در جزیره قشم هستم. از سال ۱۳۸۲ به واسطه علاقه‌ای که به غسل اموات داشتم، در کنار غسال‌ها حضور پیدا می‌کردم. آن زمان غسل دادن متوفیان معمولاً در منازل انجام می‌شد و من در این مراسم‌ها مشارکت داشتم. از سال ۱۳۸۸ و در قالب تفاهم‌نامه میان شهرداری قشم و هیئت امنای قبرستان‌ها، همکاری رسمی من آغاز شد. با شیوع ویروس کرونا نیز غسل اموات در منازل به طور کامل متوقف شد و از آن زمان این کار صرفاً در غسالخانه شهرداری انجام می‌شود.

خبرنگار: کمتر کسی در جوانی به غسال شدن فکر می‌کند؛ چه چیزی شما را به این مسیر کشاند؟

باقری: آنچه بیش از همه در من انگیزه ایجاد کرد، احادیث و روایت‌هایی بود که درباره ثواب غسل دادن و کفن کردن اموات از پیامبر اکرم (ص) شنیده بودم. همین موضوع باعث شد از همان سال‌های جوانی به این کار علاقه‌مند شوم.

خبرنگار: وقتی تصمیم گرفتید وارد این حرفه شوید، خانواده و اطرافیان‌تان چه واکنشی نشان دادند؟

باقری: پدرم نه مخالفت خاصی داشت و نه موافقت ویژه‌ای، اما مادرم با این کار موافق نبود. اعتقاد داشت این شغل برای یک جوان مناسب نیست؛ حرفی که به نظرم تا حدی هم درست بود. در مقابل، دوستانم مشوق من بودند و حتی در مواقعی که برای غسل و کفن اموات به کمک نیاز داشتیم، کنارم می‌آمدند.

خبرنگار: این شغل در زندگی شخصی و ازدواج شما مشکلی ایجاد نکرد؟

باقری: در زمان ازدواج، شغل اصلی من غسالی نبود. آن زمان در حراست بازار ستاره قشم کار می‌کردم و بعدها در انجمن خیریه و سپس هیئت امنای قبرستان‌ها مشغول شدم. خوشبختانه همسر من نسبت به شغلم دیدگاه مثبتی دارد و همیشه همراه و پشتیبان من بوده است.

خبرنگار: یک روز کاری شما چگونه آغاز می‌شود؟

باقری: پس از اعلام فوت، خانواده‌ها یا بیمارستان و... با دفتر ما تماس می‌گیرند. آمبولانس برای انتقال متوفی به سردخانه اعزام می‌شود و پس از انجام مراحل قانونی

و صدور مجوزهای لازم، فرآیند غسل، کفن و دفن انجام می‌گیرد.

خبرنگار: در این سال‌ها، کدام لحظات از همه برای شما سخت‌تر بوده است؟

باقری: برخی پیکرها با وجود آنکه سالم هستند، حس سنگینی و ترس خاصی را منتقل می‌کنند. اما سخت‌ترین لحظات زمانی است که باید پیکر دوستان یا آشنایانم را غسل دهم. یکی از دشوارترین تجربه‌هایم نیز مربوط به مقتولی بود که به شکل فجیعی قطعه‌قطعه شده بود. پس از انجام غسل و کفن او، حدود یک هفته از نظر روحی و جسمی درگیر آن صحنه بودم. در زمان غسل دوستانم نیز فشار روحی زیادی متحمل می‌شوم اما در این شغل نمی‌توان افراد را دسته‌بندی کرد یا گزینشی کار کرد بلکه باید تعهد داشت و تلاش کرد وظیفه را به انجام رساند.

خبرنگار: شده نتوانید وظیفه‌تان را انجام دهید؟

باقری: تنها موردی که به یاد دارم، مربوط به پدرم بود. فشار روحی ناشی از رابطه پدر و فرزندی به حدی زیاد بود که نتوانستم غسل ایشان را انجام دهم و در نهایت این مسئولیت را همکارانم بر عهده گرفتند.

خبرنگار: چه گروهی از متوفیان بیش از دیگران شما را تحت تأثیر قرار می‌دهند؟

باقری: ما هم در کارمان برخی مواقع احساساتی می‌شویم اما باید توجه داشت که این احساسی شدن به معنای احساسی

یادداشت

عادل تورنگ، دبیر اقتصادی:

«درگهان»

در محاصره بی‌برنامگی شهری

درگهان سال‌هاست که نه فقط یک شهر تجاری، بلکه نماد اقتصاد مردمی جنوب ایران محسوب می‌شود. شهری که با حدود ۱۴ هزار مغازه، بیش از ۲۰ مرکز تجاری و حضور هزاران فعال اقتصادی، عملاً به دروازه تجارت جنوب کشور تبدیل شده است. شهری که روزگاری نام آن با رونق بازار، گردش مالی بالا و اشتغال گسترده گره خورده بود، امروز اما درگیر انبوهی از چالش‌های زیرساختی، مدیریتی و اجتماعی شده که اگر برای آن تصمیمات فوری و کارشناسانه اتخاذ نشود، آینده اقتصادی این قطب تجاری را با تهدید جدی مواجه خواهد کرد.

درگهان دیگر صرفاً یک بازار نیست؛ یک زیست‌بوم اقتصادی، اجتماعی و شهری است که نیازمند مدیریت یکپارچه و نگاه توسعه‌محور است. اما واقعیت تلخ، آن است که این شهر تجاری طی سال‌های گذشته بیشتر از آنکه بر اساس برنامه‌ریزی اصولی اداره شود، گرفتار تصمیمات مقطعی، ناهماهنگی نهادی و ضعف در مدیریت بحران بوده است.

یکی از مهم‌ترین مشکلات درگهان، نبود زیرساخت‌های متناسب با حجم تجارت و جمعیت شناور این شهر است. شهری که روزانه میزبان هزاران خریدار، مسافر و فعال اقتصادی است، هنوز با مشکلات ابتدایی همچون آب‌رسانی، ترافیک سنگین، کمبود پارکینگ، معابر فرسوده و نبود مسیرهای استاندارد خدمات شهری دست‌وپنجه نرم می‌کند. هر بار بارندگی در درگهان، به بحرانی برای بازار و کسبه تبدیل می‌شود؛ مغازه‌هایی که سرمایه یک عمر صاحبانشان است در چند ساعت زیر آب می‌رود و خسارت‌هایی برجا می‌ماند که معمولاً هیچ سازوکار جبرانی مشخصی برای آن وجود ندارد.

موضوع سیلاب و آب‌گرفتگی معابر در درگهان دیگر یک حادثه غیرمنتظره نیست،

کنند. توجه به این قشر باید در جامعه مد نظر باشد تا توسط عده‌ای از روی ناآگاهی مورد تمسخر قرار نگیرد. برخی شغل ما را بی ارزش می دانند تا زمانی که کارشان به ما می‌افتد، اما پس از اتمام کار گویی همه چیز را فراموش می کنند.

خبرنگار: از وضعیت حقوق و مزایا رضایت دارید؟

خیر. درآمد فعالان این حوزه متناسب با سختی کار نیست. بسیاری از همکاران ما حتی به صورت داوطلبانه فعالیت می‌کنند و مشکلاتی مانند نبود امنیت شغلی، بیمه مناسب و حقوق کافی وجود دارد. همین موضوع یکی از دلایل کمبود نیروی انسانی در این بخش است و باید به عنوان یک زنگ خطر جدی تلقی شود. درآمدمان منصفانه نیست. آنچه باعث تداوم خدمات در این شغل می‌شود بیشتر علاقه و نگاه دینی است. باید ساز و کار حمایتی مناسبی فراهم شود. من از سال ۱۳۸۸ تا زمان تصدی ریاست شورای شهر توسط مرحوم حاج حبیب بازماندگان قشمی که بستر لازم برای عقد قرارداد به صورت نیروی حجمی با شهرداری قشم را فراهم آورد تقریباً به صورت رایگان کار کردم.

خبرنگار: آیا این شغل را به فرزندان خود توصیه می‌کنید؟

باقری: صادقانه بگویم خیر. نه به خاطر ماهیت کار، بلکه به دلیل نگاه اجتماعی که هنوز نسبت به این حرفه وجود دارد. از این رو چنین شغلی بیشتر مناسب افراد مسن تر است و جوانان می توانند در عرصه های دیگری مشغول به فعالیت شوند. البته اگر کسی علاقه و انگیزه واقعی داشته باشد، شرایط متفاوت خواهد بود.

خبرنگار: سخن شما با مردم چیست؟

باقری: به مردم توصیه می‌کنم همواره به یاد آخرت باشند. هیچ‌کس مال و فرزند را با خود نمی‌برد. خانه نهایی همه ما قبر است و بهتر است به جای حرص و

خبرنگار: بیشترین خواسته خانواده‌های متوفیان از شما چیست؟

باقری: بیشتر خانواده‌ها تمایل دارند عزیزانشان در نزدیکی قبور بستگان خود دفن شوند و ما نیز تا حد امکان تلاش می‌کنیم این خواسته را محقق کنیم.

خبرنگار: یک غسل باید چه ویژگی‌هایی داشته باشد؟

باقری: رازداری مهم‌ترین ویژگی این شغل است. غسل باید رازهای میت را برای همیشه نزد خود نگه دارد. ایمان، علاقه به کار، اخلاق اجتماعی مناسب و توان تحمل فشارهای جسمی و روحی نیز از دیگر ویژگی‌های ضروری این حرفه است.

خبرنگار: شرایط اقتصادی چه تأثیری بر حوزه کفن و دفن گذاشته است؟

باقری: هزینه‌های مرتبط با کفن و دفن نیز مانند سایر حوزه‌ها افزایش یافته است. هزینه‌های کفن و دفن نظیر حفر قبر، کفن، اطلاع رسانی و... نیز تحت تأثیر شرایط اقتصادی افزایش یافته و انجام امورات یک کفن و دفن معمولی در شهر قشم حدود ۱۵ میلیون تومان برای خانواده متوفی هزینه در پی خواهد داشت. این در حالی است که بابت زمین هزینه‌ای دریافت نمی‌شود زیرا زمین قبرستان موقوفه است و هزینه های جانبی دیگر نظیر مراسم ختم و... در آن لحاظ نشده است.

خبرنگار: نگاه جامعه به شغل غسالی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

باقری: در بسیاری از شهرها این شغل چندان محبوب نیست اما مردم قشم عموماً قدردان هستند. با این حال هنوز برخی افراد اهمیت این حرفه را درک نمی‌کنند و گاهی قضاوت‌های نادرستی درباره درآمد یا ماهیت کار ما دارند یا به غلط تصور شود که غسل‌ها از مرگ دیگران خوشحال می‌شوند در حالی که چنین نیست. به نظرم رسانه‌ها، علما و روحانیون می‌توانند در تبیین جایگاه این خدمت نقش مهمی ایفا

عمل کردن نیست. احساسی شدن طبیعت هر انسانی است اما یک غسل با کنترل آن باید کار درست را با رعایت تمامی الزامات بویژه قواعد شرعی انجام دهد. غسل دادن نوزادان، کودکان، نوجوانان و جوانان از همه دشوارتر است. دیدن بی‌تابی خانواده‌ها و تصور اینکه این افراد هنوز فرصت زیادی برای زندگی داشتند، برای هر انسانی سنگین و تأثرانگیز است.

خبرنگار: چگونه با فشارهای روحی این شغل کنار می‌آیید؟

باقری: کار ما هر روز یادآور مرگ و آخرت است، اما اگر بیش از اندازه درگیر این موضوع شویم، ممکن است به افسردگی منجر شود. به همین دلیل باید سعی کنیم زندگی عادی داشته باشیم. من به شخصه برای گریز از این افکار، روابط اجتماعی‌ام را تقویت می‌کنم. ارتباط با دوستان و آشنایان کمک می‌کند تعادل روحی خود را حفظ کنم.

خبرنگار: این حرفه چه تأثیری بر نگاه شما به زندگی داشته است؟

باقری: غسالی باعث شده مرگ را بیش از دیگران لمس کنم و از آن عبرت بگیرم. این تجربه دائمی، انسان را به سمت تقویت ایمان، دوری از حرص و توجه بیشتر به ارزش‌های واقعی زندگی سوق می‌دهد. وقتی هر روز با پایان زندگی انسان‌ها مواجه می‌شوید، وابستگی به دنیا و حسادت‌ها رنگ می‌بازد.

خبرنگار: در طول سال‌ها فعالیت، با خرافات و باورهای نادرست هم مواجه شده‌اید؟

باقری: بله، موارد متعددی وجود داشته است اما ترجیح می‌دهم برای جلوگیری از ترویج آن‌ها به جزئیات اشاره نکنم. خوشبختانه با تلاش علما و آگاهی‌بخشی‌های انجام‌شده، بسیاری از این باورهای فاقد پشتوانه دینی در جامعه کمرنگ شده‌اند.

بلکه نتیجه مستقیم سال‌ها ضعف در اجرای پروژه‌های زیرساختی و نبود مدیریت آینده‌نگر شهری است. بازاریان درگهان سال‌هاست هزینه بی‌توجهی مدیریتی را پرداخت می‌کنند؛ هزینه‌ای که گاه به تعطیلی کسب‌وکارها، کاهش گردش مالی و حتی مهاجرت سرمایه منجر شده است. از سوی دیگر، آتش‌سوزی‌های گسترده در مراکز تجاری، زخم عمیق دیگری بر پیکره اقتصاد درگهان وارد کرده است. هنوز خاطره تلخ آتش‌سوزی مجتمع تجاری نور از ذهن مردم پاک نشده؛ مجمعی که حدود یک سال پیش در آتش سوخت و عملاً به‌طور کامل از چرخه فعالیت اقتصادی خارج شد. حادثه‌ای که نه‌تنها خسارت مالی سنگینی برجای گذاشت، بلکه صدها خانواده را تحت تأثیر قرار داد و بسیاری از کسبه را با بحران معیشتی روبه‌رو کرد.

در کنار آن، وضعیت مجتمع تجاری صدف نمونه آشکار دیگری از فرسایش اقتصادی ناشی از تعلل مدیریتی است. این مجتمع دو طبقه تجاری از سال ۱۳۹۴ تاکنون با وجود گذشت بیش از یک دهه، همچنان به‌صورت ناقص و نیمه‌فعال باقی مانده و یک طبقه آن عملاً از مدار بهره‌برداری خارج شده است. در این سال‌ها هزینه‌های ساخت‌وساز چندین برابر شده و همین مسئله بازسازی را دشوارتر و زمان‌برتر کرده است. این تعلل طولانی نه‌تنها به ضرر سرمایه‌گذاران و بازاریان بوده، بلکه به اعتماد عمومی نسبت به آینده اقتصادی درگهان نیز آسیب زده است.

اما شاید یکی از آشکارترین معضلات امروز درگهان، گسترش دکه‌ها و دستفروشان غیرمجاز در معابر تجاری شهر باشد؛ پدیده‌ای که چهره تجاری درگهان را دچار آشفته‌گی کرده و نظم شهری را به‌شدت تحت تأثیر قرار داده است. معابر اصلی که باید ویرترین تجارت جنوب ایران باشند، امروز در بسیاری نقاط به مسیرهایی بی‌نظم و غیراستاندارد تبدیل شده‌اند. حضور بی‌ضابطه دکه‌ها نه‌تنها باعث سد معبر و اختلال در رفت‌وآمد شده، بلکه فشار اقتصادی مضاعفی بر بازاریانی وارد کرده که با پرداخت اجاره، مالیات و هزینه‌های سنگین، فعالیت رسمی دارند.

واقعیت این است که مسئله دستفروشی را نمی‌توان صرفاً با برخورد‌های مقطعی حل کرد. این موضوع نیازمند نگاه اجتماعی، اقتصادی و مدیریتی توانمند است. بخشی از این افراد به دلیل مشکلات معیشتی به سمت فعالیت غیررسمی سوق پیدا کرده‌اند، اما ادامه این وضعیت بدون برنامه‌ریزی، به بی‌نظمی گسترده شهری و تضعیف اقتصاد رسمی منجر خواهد شد. درگهان نیازمند ساماندهی اصولی، ایجاد بازارچه‌های مشخص، تعیین چارچوب‌های قانونی و

اجرای قاطع مقررات شهری است.

آنچه بیش از همه در بحران‌های درگهان به چشم می‌آید، نبود انسجام میان مسئولان محلی است. شورای اسلامی شهر، شهرداری درگهان و مدیریت امور درگهان سازمان منطقه آزاد قشم هرکدام بخشی از مسئولیت را برعهده دارند، اما نبود مدیریت واحد و هماهنگی اجرایی باعث شده بسیاری از مشکلات سال‌ها روی زمین بماند. در حالی که حل مسائل درگهان نیازمند تصمیم‌گیری مشترک و حضور مستمر همه دستگاه‌های مسئول دور یک میز است.

امروز درگهان بیش از هر زمان دیگری نیازمند یک نگاه متفاوت مدیریتی است؛ نگاهی که توسعه شهری را هم‌پای توسعه اقتصادی ببیند. نگاه جزیره‌ای و بخشی دیگر پاسخگوی پیچیدگی‌های این شهر تجاری نیست. باید سند جامع مدیریت شهری و تجاری درگهان تدوین شود؛ سندی که در آن موضوعات زیرساختی، ایمنی بازارها، مدیریت بحران، ساماندهی دستفروشان، بهسازی معابر، حمل‌ونقل شهری و حمایت از بازاریان به‌صورت یکپارچه دیده شود.

بازاریان درگهان ستون اصلی اقتصاد این شهر هستند. آنان سال‌ها در سخت‌ترین شرایط، چراغ تجارت جنوب را روشن نگه داشته‌اند. اکنون نوبت مسئولان است که با تصمیمات جدی، هماهنگی و آینده‌نگر، پاسخ اعتماد و صبوری این قشر زحمتکش را بدهند. درگهان دیگر تاب آزمون و خطا ندارد؛ این شهر نیازمند اقدام فوری، مدیریت علمی و اراده جدی برای نجات و بازآفرینی اقتصادی و شهری است.

دلبستگی‌های بی‌پایان، برای آخرت خود توشه برداریم.

خبرنگار: مهم‌ترین مطالبه شما از مسئولان چیست؟

در خصوص مسئولین متاسفانه وعده‌هایی که به ما می‌دهند زیاد است اما در عمل کاری انجام نمی‌شود. در زمان جنگ ۱۲ روزه و جنگ رمضان که اخیراً توسط دشمن آمریکایی-صهیونی به کشورمان تحمیل شده است می‌توان گفت عوامل آرامستان همچون رزمندگان پای کار بوده‌اند و در بسیاری موارد در صحنه‌های بسیار مخاطره آمیز جنگ حضور داشته‌اند و انتظار می‌رود این خدمات همچون خدمات دوران همه‌گیری کرونا به دست فراموشی سپره نشود. توجه به سختی شغل، تأمین حقوق و مزایای مناسب، امنیت شغلی، مرخصی قانونی و به رسمیت شناختن جایگاه این

حرفه از مهم‌ترین مطالبات ماست. همچنین توسعه سردخانه آرامستان و پیش‌بینی زمین مورد نیاز برای آینده قبرستان قشم از ضرورت‌هایی است که باید هرچه زودتر مورد توجه قرار گیرد.

خبرنگار: خاطره‌ای دارید که برای مخاطبان قابل بیان باشد؟

باقری: در برخی موارد هنگام نبش قبر یا حفر قبور جدید با شرایط متفاوتی روبه‌رو شده‌ایم. در یک مورد، هنگامی که سنگ لحد را بند کردیم، خاک قبر سوخته بود و آثاری از استخوان‌ها وجود نداشت؛ انگار خاک کاملاً سوخته و استخوان‌ها به کلی از بین رفته بود. در مورد دیگری نیز از قبر بوی خوشی استشمام می‌شد و با وجود اینکه آثاری از استخوان‌ها وجود نداشت اما خاک قبر کاملاً عادی و بدون سوختگی بود. در بسیاری از این موارد قبرکن بیمار

می‌شود و گاهی میت به خواب قبرکن آمده و معترض می‌شود.

خبرنگار: آیا برای مرگ آماده هستید؟

باقری: به نظرم هیچ انسانی نمی‌تواند با اطمینان بگوید کاملاً برای مرگ آماده است. اما شغل من باعث شده هر روز بیش از دیگران به آن فکر کنم. وقتی هر روز با کسانی روبه‌رو می‌شوی که تا دیروز در کنار خانواده و دوستانشان زندگی می‌کردند و امروز در آخرین منزلگاه خود قرار گرفته‌اند، بهتر درک می‌کنی که مرگ از انسان دور نیست. تلاش می‌کنم با انجام وظایف دینی، رعایت حقوق مردم و خدمت صادقانه، توشه‌ای برای آخرت فراهم کنم؛ هرچند معتقدم انسان تا آخرین لحظه باید خود را نیازمند اصلاح و آمادگی بیشتر بداند.

پایداری خانه امید قشم در جنگ رمضان

روایت سه ماه خدمت‌رسانی در روزهای سخت؛ از رزمایش «وحدت و همدلی» تا حمایت از بیماران و خانواده‌های نیازمند

گفت‌وگوی ویژه هفته‌نامه مغستان با فاطمه پیوسی مدیرعامل مؤسسه نیکوکاری خانه امید قشم

مغستان: خانم پیوسی، مهم‌ترین برنامه اجرایی خانه امید قشم در جنگ رمضان چه بود؟

فاطمه پیوسی: بدون تردید، رزمایش بزرگ «وحدت و همدلی» یکی از گسترده‌ترین برنامه‌های حمایتی ما در ماه مبارک رمضان بود؛ رزمایشی که در هفت مرحله عملیاتی و با مشارکت گسترده خیرین و داوطلبان در سراسر جزیره قشم اجرا شد.

در قالب این پویش، دو هزار و ۸۰۰ بسته معیشتی و حمایتی میان خانواده‌های

از اقدامات معیشتی، درمانی، عمرانی و فرهنگی بوده که به گفته مدیرعامل خانه امید، هدف اصلی آن «زنده نگه داشتن امید در خانواده‌های نیازمند» است. خبرنگار هفته‌نامه مغستان در گفت‌وگویی اختصاصی با «فاطمه پیوسی» مدیرعامل مؤسسه نیکوکاری خانه امید قشم، جزئیات این فعالیت‌ها را بررسی کرده است.

رزمایش «وحدت و همدلی»؛ بزرگ‌ترین پویش حمایتی رمضان

در روزهایی که فشارهای اقتصادی و تبعات ناشی از شرایط موسوم به «جنگ رمضان» معیشت بسیاری از خانواده‌های کم‌برخوردار را تحت تأثیر قرار داده بود، مؤسسه نیکوکاری «خانه امید قشم» تلاش کرد با تکیه بر مشارکت خیرین، همراهی داوطلبان و انسجام اجتماعی، دامنه خدمات حمایتی خود را در مناطق مختلف جزیره گسترش دهد.

عملکرد سه‌ماهه این مؤسسه از اسفند ۱۴۰۴ تا دهم خرداد ۱۴۰۵، شامل مجموعه‌ای

محبت
پناه دل‌ها
بی‌تکبر

فرارسیدن ماه محرم، ماه عزای سرور و سالار شهیدان بر تمامی آزادگان تسلیت باد.

و توسعه زیرساخت‌های فرهنگی و مذهبی نیز بخشی از مسئولیت اجتماعی مؤسسات خیریه محسوب می‌شود.

در همین راستا، پروژه تکمیل وضوخانه، سرویس‌های بهداشتی و محوطه‌سازی مسجد حضرت علی ابن ابیطالب^ع شهر درگهان با مشارکت خیرین و حمایت مؤسسه به بهره‌برداری رسید.

این پروژه با هدف ارتقای امکانات رفاهی نمازگزاران و فراهم کردن فضای مناسب برای برگزاری مراسم مذهبی اجرا شد و خوشبختانه با استقبال خوب مردم منطقه همراه بود.

جلوهای از مهربانی در شب‌های قدر

مغستان: در شب‌های قدر نیز اقدامات ویژه‌ای از سوی خیرین انجام شد. درباره این برنامه توضیح می‌دهید؟

فاطمه پیوسی: بله، در شب‌های پرفضیلت قدر، خیرین نیکاندیش قشم بار دیگر جلوه زیبایی از همدلی و مسئولیت اجتماعی را به نمایش گذاشتند.

در این ایام، پنج دستگاه یخچال، شش دستگاه کولر و سه دستگاه ماشین لباسشویی به خانواده‌های تحت پوشش خانه امید اهدا شد؛ اقدامی که در راستای حمایت از خانواده‌های کم‌برخوردار و ترویج فرهنگ نیک و کاری انجام گرفت.

این کمک‌ها شاید در ظاهر ساده به نظر برسد، اما برای خانواده‌هایی که با مشکلات اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کنند، می‌تواند بخشی از آرامش و امید را به زندگی بازگرداند.

«همدلی اجتماعی بزرگ‌ترین سرمایه قشم است»

مغستان: و سخن پایانی؟
فاطمه پیوسی: تمام اقدامات انجام‌شده حاصل اعتماد مردم، همراهی خیرین و تلاش شبانه‌روزی داوطلبان و همکاران مؤسسه است.

خانه امید قشم تلاش می‌کند در کنار خانواده‌های نیازمند باقی بماند و مسیر خدمت‌رسانی را با قدرت ادامه دهد. ما باور داریم هر جا مردم در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند، امید نیز زنده مانده است و این همدلی، بزرگ‌ترین سرمایه اجتماعی قشم به شمار می‌رود.

و حمایت‌های مالی چه اقداماتی انجام داده است؟

فاطمه پیوسی: در حوزه درمان، یکی از اولویت‌های اصلی ما حمایت از بیماران نیازمند بود. طی این مدت، ۳۴۷ میلیون تومان کمک‌هزینه درمان به بیماران پرداخت شد تا بخشی از هزینه‌های سنگین درمانی آنان کاهش یابد.

همچنین در ماه مبارک رمضان، بیش از ۷۳۵ میلیون و ۴۰۰ هزار تومان زکات میان خانواده‌های نیازمند توزیع شد. در عید قربان نیز گوشت قربانی میان ۶۵۰ خانواده تحت پوشش مؤسسه توزیع شد.

از سوی دیگر، برای حمایت از کودکان یتیم، مبلغ ۴۰۲ میلیون تومان به‌عنوان کمک‌هزینه خرید لباس عید فطر و قربان به ۶۷ کودک اختصاص یافت. همچنین ۳۸۰ میلیون تومان نیز صرف تعمیر، بازسازی منازل و تأمین بخشی از مصالح ساختمانی خانواده‌های کم‌برخوردار شد.

توسعه همکاری با خیریه بیماران خاص و سرطانی هرمزگان

مغستان: در زمینه همکاری‌های خیریه و درمانی چه برنامه‌هایی در دستور کار قرار دارد؟

فاطمه پیوسی: در ماه‌های اخیر نشست مشترکی میان خانه امید قشم و مؤسسه خیریه بیماران خاص و سرطانی استان هرمزگان برگزار شد. در این نشست درباره توسعه خدمات حمایتی برای بیماران خاص و سرطانی و همچنین تدوین تفاهم‌نامه همکاری مشترک گفت‌وگو کردیم.

هدف ما این است که بتوانیم از ظرفیت‌های تخصصی و حمایتی مجموعه‌های خیریه استان برای ارتقای خدمات درمانی و حمایتی در قشم بهره بگیریم. پیش‌نویس تفاهم‌نامه همکاری نیز در دست تهیه است و در جلسات آینده بررسی خواهد شد.

مشارکت خیرین در توسعه فضاهای مذهبی و فرهنگی

مغستان: فعالیت‌های عمرانی و فرهنگی مؤسسه در این بازه زمانی شامل چه پروژه‌هایی بوده است؟

فاطمه پیوسی: ما معتقدیم خدمت‌رسانی صرفاً محدود به کمک‌های معیشتی نیست

ظرفیت‌های تخصصی و حمایتی در روزهایی که فشارهای اقتصادی و تبعات ناشی از شرایط موسوم به «جنگ رمضان» معیشت بسیاری از خانواده‌های کم‌برخوردار را تحت تأثیر قرار داده بود، مؤسسه نیکوکاری «خانه امید قشم» تلاش کرد با تکیه بر مشارکت خیرین، همراهی داوطلبان و انسجام اجتماعی، دامنه خدمات حمایتی خود را در مناطق مختلف جزیره گسترش دهد.

عملکرد سه‌ماهه این مؤسسه از اسفند ۱۴۰۴ تا دهم خرداد ۱۴۰۵، شامل مجموعه‌ای از اقدامات معیشتی، درمانی، عمرانی و فرهنگی بوده که به گفته مدیرعامل خانه امید، هدف اصلی آن «زنده نگه داشتن امید در خانواده‌های نیازمند» است. خبرنگار هفته‌نامه مغستان در گفت‌وگویی اختصاصی با «فاطمه پیوسی» مدیرعامل مؤسسه نیکوکاری خانه امید قشم، جزئیات این فعالیت‌ها را بررسی کرده است.

رزمایش «وحدت و همدلی»

بزرگ‌ترین پوشش حمایتی رمضان

مغستان: خانم پیوسی، مهم‌ترین برنامه اجرایی خانه امید قشم در جنگ رمضان چه بود؟

فاطمه پیوسی: بدون تردید، رزمایش بزرگ «وحدت و همدلی» یکی از گسترده‌ترین برنامه‌های حمایتی ما در ماه مبارک رمضان بود؛ رزمایشی که در هفت مرحله عملیاتی و با مشارکت گسترده خیرین و داوطلبان در سراسر جزیره قشم اجرا شد.

در قالب این پوشش، دو هزار و ۸۰۰ بسته معیشتی و حمایتی میان خانواده‌های نیازمند توزیع شد و مجموع اعتبار اختصاص‌یافته به این طرح به بیش از ۴۲ میلیارد ریال رسید. تلاش کردیم توزیع این بسته‌ها با حفظ شأن و کرامت انسانی و در تمامی روستاها و مناطق دورافتاده شهرستان انجام شود.

همدلی مردم قشم در این روزها واقعاً کم‌نظیر بود و همین همراهی سبب شد چراغ امید در خانه بسیاری از خانواده‌ها روشن بماند.

پرداخت کمک‌هزینه درمان و حمایت

از خانواده‌های کم‌برخوردار

مغستان: خانه امید قشم در حوزه درمان

نیازمند توزیع شد و مجموع اعتبار اختصاص‌یافته به این طرح به بیش از ۴۲ میلیارد ریال رسید. تلاش کردیم توزیع این بسته‌ها با حفظ شأن و کرامت انسانی و در تمامی روستاها و مناطق دورافتاده شهرستان انجام شود.

همدلی مردم قشم در این روزها واقعاً کم‌نظیر بود و همین همراهی سبب شد چراغ امید در خانه بسیاری از خانواده‌ها روشن بماند.

پرداخت کمک‌هزینه درمان و حمایت از خانواده‌های کم‌برخوردار

مغستان: خانه امید قشم در حوزه درمان و حمایت‌های مالی چه اقداماتی انجام داده است؟

فاطمه پیوسی: در حوزه درمان، یکی از اولویت‌های اصلی ما حمایت از بیماران نیازمند بود. طی این مدت، ۳۴۷ میلیون تومان کمک‌هزینه درمان به بیماران پرداخت شد تا بخشی از هزینه‌های سنگین درمانی آنان کاهش یابد.

همچنین در ماه مبارک رمضان، بیش از ۷۳۵ میلیون و ۴۰۰ هزار تومان زکات میان خانواده‌های نیازمند توزیع شد. در عید قربان نیز گوشت قربانی میان ۶۵۰ خانواده تحت پوشش مؤسسه توزیع شد.

از سوی دیگر، برای حمایت از کودکان یتیم، مبلغ ۴۰۲ میلیون تومان به‌عنوان کمک‌هزینه خرید لباس عید فطر و قربان به ۶۷ کودک اختصاص یافت. همچنین ۳۸۰ میلیون تومان نیز صرف تعمیر، بازسازی منازل و تأمین بخشی از مصالح ساختمانی خانواده‌های کم‌برخوردار شد.

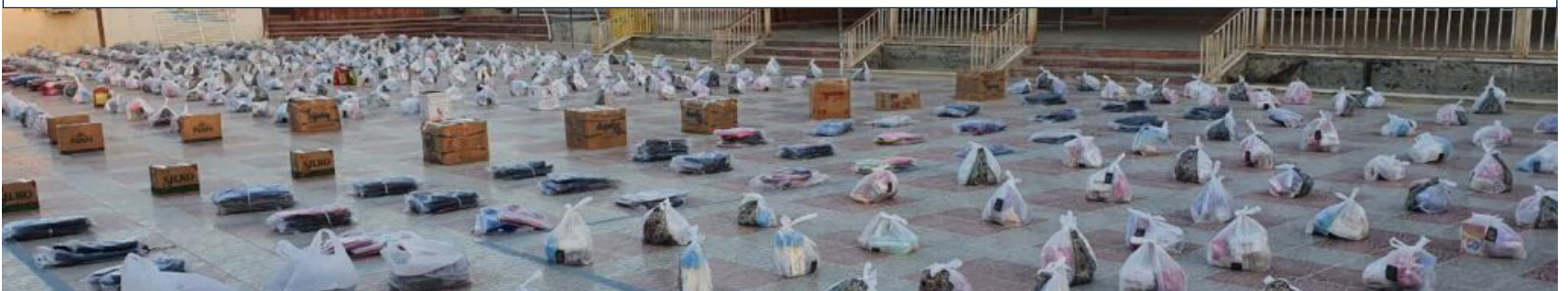
توسعه همکاری با خیریه بیماران

خاص و سرطانی هرمزگان

مغستان: در زمینه همکاری‌های خیریه و درمانی چه برنامه‌هایی در دستور کار قرار دارد؟

فاطمه پیوسی: در ماه‌های اخیر نشست مشترکی میان خانه امید قشم و مؤسسه خیریه بیماران خاص و سرطانی استان هرمزگان برگزار شد. در این نشست درباره توسعه خدمات حمایتی برای بیماران خاص و سرطانی و همچنین تدوین تفاهم‌نامه همکاری مشترک گفت‌وگو کردیم.

هدف ما این است که بتوانیم از

جنگ معیشت

مغستان | گزارش ویژه

فروردین ماه امسال، حمله دشمن آمریکایی - صهیونی به اسکله صیادی دوحه شهر قشم، خسارت گسترده‌ای به شناورهای صیادی این منطقه وارد کرد. بر اساس اعلام فرمانداری شهرستان قشم، در جریان جنگ تحمیلی رمضان، ۲۱۶ فروند شناور صیادی در اسکله‌های دوحه، شیب‌دراز، کانی، رمچاه و درگهان مورد هدف قرار گرفتند و بررسی

وضعیت آسیب‌دیدگان و راهکارهای جبران خسارت در دستور کار قرار دارد.

با گذشت چند ماه از این حادثه، صیادان آسیب‌دیده می‌گویند هنوز بخش قابل توجهی از مشکلات معیشتی و شغلی آنان بدون پاسخ مانده است.

نه می‌توانیم

به دریا برویم،

نه می‌توانیم

منتظر بمانیم

احمد ملایی، نماینده جمعی از صیادان اسکله دوحه، در گفت‌وگو با

خبرنگار مغستان، از نابودی کامل یا آسیب جدی بسیاری از قایق‌های صیادی خبر می‌دهد.

به گفته وی، ارزش شناورهای از دست رفته بین ۲۰ تا ۴۰ میلیارد ریال بوده و با وجود حضور مسئولان مختلف در محل، تاکنون اقدام مؤثری برای جبران خسارت‌ها صورت نگرفته است.

او می‌گوید: معیشت ما به دریا وابسته است. هزینه‌های زندگی در جزیره قشم بالاست و بسیاری از صیادانی که قایق خود را از دست داده‌اند، امروز با قرض و بدهی روزگار می‌گذرانند. برخی نیز برای خرید موتور، شناور و تجهیزات صیادی وام گرفته یا اعتباری خرید کرده‌اند و اکنون توان بازپرداخت بدهی‌های خود را ندارند.

مطالبه‌ای که همچنان بی‌پاسخ مانده است

به گفته صیادان، یکی از مهم‌ترین مشکلات موجود، قطع سهمیه سوخت شناورهایی است که در جریان جنگ آسیب دیده یا از بین رفته‌اند.

ملایی معتقد است اگر سهمیه سوخت این شناورها حفظ می‌شد، صیادان می‌توانستند با استفاده از قایق سایر همکاران خود، بخشی از فعالیت‌های صیادی را ادامه داده و تجهیزات باقی‌مانده در دریا را مدیریت کنند.

وی می‌گوید: همکارانمان برای در اختیار گذاشتن قایق‌های خود همکاری می‌کنند، اما حذف سهمیه سوخت، عملاً این امکان را از ما گرفته است. حفظ این سهمیه می‌توانست بخش مهمی از مشکلات معیشتی صیادان آسیب‌دیده را کاهش دهد.

خسارت فقط به شناورها محدود نشد

آسیب‌دیده شد.

مشکل جدید: اختلال در جی‌پی‌اس

حسین شیوه‌کش، یکی دیگر از صیادان اسکله دوحه، مهم‌ترین اقدام فوری برای حمایت از آسیب‌دیدگان را برقراری مجدد سهمیه سوخت شناورها عنوان می‌کند. او می‌گوید: اگر این مشکل برطرف شود، می‌توانیم با همکاری یکدیگر بخشی از مسائل معیشتی خود را مدیریت کنیم.

وی همچنین به اختلال در سامانه‌های موقعیت‌یاب اشاره کرده و می‌افزاید: اختلال در جی‌پی‌اس باعث شده محل دقیق تله‌ها و ادوات صیادی که در دریا مستقر کرده‌ایم، قابل شناسایی نباشد و این موضوع خسارت‌های مضاعفی را به صیادان وارد کرده است.

انتظار برای

بازگشت به دریا

با وجود خسارت‌های وارد شده، صیادان دوحه تأکید می‌کنند که هنوز بخش قابل توجهی از ادوات صیادی آنان از جمله تورها، گرگورها و تجهیزات صید در آب‌های اطراف جزیره باقی مانده و دسترسی به آن‌ها بدون در اختیار داشتن شناور و سوخت کافی امکان‌پذیر نیست. به گفته آنان، ادامه این وضعیت علاوه بر افزایش خسارت‌ها، موجب از بین رفتن بخشی از سرمایه‌ای می‌شود که طی سال‌ها فعالیت و با صرف هزینه‌های فراوان فراهم شده است.

اهالی اسکله دوحه معتقدند حمایت از جامعه صیادی تنها به معنای جبران خسارت چند شناور نیست، بلکه به حفظ چرخه معیشت صدها خانوار وابسته به دریا بازمی‌گردد. صیادان امیدوارند با تسریع در پرداخت خسارت‌ها، برقراری بیمه بیکاری و اتخاذ تصمیمات حمایتی، زمینه بازگشت دوباره آنان به دریا و احیای رونق اقتصادی این بخش از جزیره قشم فراهم شود. اکنون، ماه‌ها پس از حادثه، صیادان اسکله دوحه بیش از هر چیز چشم‌انتظار تصمیماتی هستند که بتواند آنان را بار دیگر به دریا بازگرداند؛ دریایی که سال‌ها منبع تأمین معاش خانواده‌هایشان بوده و امروز، نبود امکانات و حمایت‌های لازم، فاصله میان صیادان و روزی‌شان را بیشتر کرده است.

بر اساس گفته‌های صیادان، علاوه بر قایق‌ها، بخشی از زیرساخت‌های اسکله از جمله غرفه‌های فروش ماهی، سوله‌های نگهداری تجهیزات و وسایل صیادی نیز دچار خسارت شده است.

نماینده صیادان دوحه خواستار اختصاص کمک‌های بلاعوض و تسهیلات مناسب برای بازسازی این بخش‌ها شد و تأکید کرد بسیاری از خانواده‌های صیادان توان مالی لازم برای جبران خسارت‌ها را ندارند.

وی همچنین از بلا تکلیفی بیمه بیکاری صیادان آسیب‌دیده گلایه کرد و گفت با وجود انجام مراحل ثبت‌نام و دریافت اطلاعات بانکی، تاکنون پرداختی در این زمینه صورت نگرفته است.

معیشت صدها خانواده در انتظار تصمیم

مسئولان

در هر شناور صیادی بین سه تا ۶ نفر مشغول به کار هستند و به گفته صیادان، توقف فعالیت این شناورها، معیشت صدها خانواده را تحت تأثیر قرار داده است.

ملایی با اشاره به حضور مستمر جامعه صیادی در عرصه‌های مختلف ملی و انقلابی، خواستار توجه ویژه دولت، مجلس و سایر دستگاه‌های مسئول به مشکلات صیادان

شتاب توسعه در روستاهای بخش شهاب قشم؛

از تخصیص قیر رایگان تا تقویت دهیاری‌ها

پیگیری‌های یاسین ایمانی بخشدار شهاب در نشست با مسئولان استانی، زمینه اجرای پروژه‌های عمرانی جدید و افزایش حمایت‌های مالی و تجهیزاتی از دهیاری‌ها را فراهم کرد.

عادل تورنگ |

بنیاد مسکن و دهیاری‌ها، زمینه اجرای پروژه‌های مؤثرتر و پاسخگویی بهتر به مطالبات مردم را فراهم می‌کند و این روند با جدیت ادامه خواهد یافت.

پیگیری مطالبات دهیاری‌ها در استانداری هرمزگان

در ادامه این رایزنی‌ها، بخشدار شهاب در دیدار با مستوره اباذر پور، مدیرکل امور روستایی و شوراهای استانداری هرمزگان، مسائل و نیازهای دهیاری‌های بخش شهاب را مورد بررسی قرار داد.

در این نشست، موضوعاتی همچون تأمین و نوسازی ماشین‌آلات مورد نیاز دهیاری‌ها، ساماندهی نیروهای انسانی، افزایش اعتبارات عمرانی و جاری، روند حسابرسی دهیاری‌ها و بهره‌مندی از تسهیلات و حمایت‌های مالی ویژه، مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت.

ایمانی با اشاره به نقش مهم دهیاری‌ها در مدیریت و توسعه روستاها، اظهار داشت: دهیاری‌ها به عنوان بازوی اجرایی مدیریت روستایی، نقشی تعیین‌کننده در ارائه خدمات عمومی، اجرای پروژه‌های عمرانی و ارتقای کیفیت زندگی روستاییان دارند و حمایت از این مجموعه‌ها می‌تواند روند توسعه و آبادانی روستاهای بخش شهاب را شتاب ببخشد.

زیرساخت‌های روستایی اظهار کرد: ارتقای کیفیت معابر، بهبود دسترسی‌ها و ایجاد زیرساخت‌های مناسب، از عوامل مؤثر در افزایش رضایتمندی عمومی و تحقق توسعه پایدار در مناطق روستایی است و این موضوع با جدیت در دستور کار بخشدار شهاب قرار دارد.

وی از موافقت با تخصیص ۱۵ تن قیر رایگان برای اجرای پروژه‌های عمرانی روستای زیرانگ خبر داد و گفت: این اقدام می‌تواند نقش مهمی در بهسازی معابر، ارتقای کیفیت خدمات عمومی و تقویت زیرساخت‌های این روستا داشته باشد.

آسفالت معابر شهرک شیب‌دراز با مشارکت بنیاد مسکن و دهیاری

بخشدار شهاب همچنین از توافق صورت‌گرفته برای اجرای عملیات زیرسازی و آسفالت معابر شهرک شیب‌دراز خبر داد و افزود: این پروژه با مشارکت بنیاد مسکن انقلاب اسلامی و دهیاری شیب‌دراز اجرا خواهد شد و گامی مؤثر در جهت بهبود وضعیت معابر، تسهیل تردد شهروندان و ارتقای سطح خدمات‌رسانی در این منطقه محسوب می‌شود. وی با اشاره به اهمیت همکاری میان دستگاه‌های اجرایی و نهادهای توسعه‌ای، تصریح کرد: هم‌افزایی میان بخشدار،

روند توسعه و عمران روستاهای بخش شهاب قشم با پیگیری مطالبات زیرساختی و خدماتی، وارد مرحله تازه‌ای شده است. در همین راستا، یاسین ایمانی، بخشدار شهاب، در دو نشست جداگانه با معاون عمران روستایی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی هرمزگان و مدیرکل امور روستایی و شوراهای استانداری هرمزگان، مهم‌ترین نیازها و مطالبات روستاهای این بخش را مطرح و پیگیری کرد؛ نشست‌هایی که دستاوردهایی همچون تخصیص قیر رایگان، توافق برای اجرای پروژه‌های آسفالت معابر و بررسی راهکارهای افزایش حمایت‌های مالی و تجهیزاتی از دهیاری‌ها را به همراه داشت.

گام‌های تازه برای بهسازی معابر روستایی

در نشست مشترک یاسین ایمانی بخشدار شهاب با معاون عمران روستایی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی هرمزگان، موضوعاتی از جمله اجرای طرح‌های آسفالت معابر، تخصیص قیر رایگان، واگذاری زمین، تسطیح و زیرسازی معابر در اراضی واگذار شده و همچنین بهره‌مندی متقاضیان از تسهیلات روستایی مورد بررسی قرار گرفت. یاسین ایمانی با تأکید بر اهمیت توسعه متوازن

هرمزگان، در آستانه تحمل سوخت

ماه‌هاست که صف‌های طولانی جایگاه‌های سوخت و محدودیت‌های سختگیرانه در عرضه بنزین، به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مردم هرمزگان تبدیل شده است. در شرایطی که رانندگان برای دریافت تنها ۲۰ لیتر بنزین ناچارند ساعت‌ها در گرمای طاقت‌فرسا انتظار بکشند، نارضایتی عمومی در میان شهروندان، گردشگران و فعالان اقتصادی استان رو به افزایش است. این وضعیت در استانی رقم می‌خورد که سهم قابل توجهی در تولید و تأمین سوخت کشور دارد و پالایشگاه ستاره خلیج فارس به تنهایی بخش مهمی از بنزین مورد نیاز ایران را تأمین می‌کند. با این حال، مرزنشینان هرمزگان با محدودیت‌هایی مواجه هستند که بسیاری آن را مصداق تبعیض و بی‌توجهی به شرایط خاص استان می‌دانند. گرمای شدید، نبود شبکه حمل‌ونقل عمومی کارآمد، گستردگی جغرافیایی، حضور جمعیت شناور و گردشگران و همچنین تردد گسترده مرتبط با صنایع، نیاز به سوخت را در هرمزگان افزایش داده است. در چنین شرایطی، محدود شدن سوخت‌گیری آزاد و تشکیل صف‌های طولانی، علاوه بر اتلاف وقت و آسیب به اقتصاد محلی، فشار روانی قابل توجهی بر مردم وارد کرده است.

نمایندگان مجلس، دستگاه قضایی و افکار عمومی استان نسبت به تداوم این شرایط هشدار داده‌اند. کارشناسان معتقدند مقابله با قاچاق سوخت باید از مسیر راهکارهای هوشمند و فناوریانه دنبال شود، نه با سیاست‌هایی که احساس بی‌عدالتی و نارضایتی اجتماعی را تشدید می‌کند. هرمزگان، ویتترین گردشگری و قلب تپنده انرژی کشور است و استمرار وضع موجود، می‌تواند هزینه‌هایی فراتر از مدیریت چند لیتر بنزین برای سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی به همراه داشته باشد.

وی افزود: تأمین ماشین‌آلات تخصصی، رفع بخشی از کمبودهای نیروی انسانی، افزایش اعتبارات و تسهیل دسترسی دهیاری‌ها به منابع مالی و تسهیلات حمایتی، از جمله مطالبات مهمی است که با جدیت دنبال می‌شود.

تأکید بر تداوم همکاری‌ها برای توسعه روستاها

بخشدار شهاب بر ضرورت تعامل مستمر میان دهیاری‌ها، بخشداری و

دستگاه‌های اجرایی استان تأکید کرد و گفت: با حمایت‌های استانداری هرمزگان و اداره کل امور روستایی و شوراها، زمینه اجرای پروژه‌های مؤثرتر، ارتقای سطح خدمات عمومی و توسعه زیرساخت‌های روستایی در بخش شهاب فراهم خواهد شد. مدیرکل امور روستایی و شوراهای استانداری هرمزگان نیز ضمن اعلام حمایت از دهیاری‌ها، بر پیگیری موضوعات مطرح‌شده در چارچوب قوانین و ظرفیت‌های موجود تأکید و آمادگی این اداره کل را برای همکاری در مسیر توسعه روستاهای بخش

شهاب اعلام کرد.

در پایان این نشست‌ها، بر تداوم همکاری‌های مشترک میان بخشداری شهاب، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، اداره کل امور روستایی و شوراهای استانداری هرمزگان و دهیاری‌های منطقه تأکید شد؛ همکاری‌هایی که با هدف تسریع در اجرای پروژه‌های عمرانی، توسعه زیرساخت‌ها، تقویت توان مدیریتی دهیاری‌ها و پاسخگویی هرچه بهتر به مطالبات مردم روستاهای بخش شهاب دنبال خواهد شد.

